

umuligt; Stedet er slet valgt, og Tiden vil være farlig (Ja!). Vi skulle aldeles ikke spørge, om dette er rigtigt (So!). Nei! Thi vi kunne ikke komme til nogen Afgjørelse, som siger, at det er rigtigt. Vi skulle ganske simpelt spørge: ville I give de Benge, som her forlanges paa Danmarks Begne, eller ville I ikke give dem, og vi skulle tage det Forholdstal, som er sat som en Tilnær melse, men ikke som nogen Afgjørelse, og det skulle vi gøre i vor egen Interesse. En Afgjørelse paa dette Standpunkt bliver enten en Magt, vi tillægge os, som maaskee ikke bliver anerkjendt, eller det bliver en Dypgivelse, som er uklog paa nærværende Stadium. Men dette hører egentlig ikke herhen, og det er ikke mig, som har bragt dette ind som en Motivering for, om vi skulle behandle Sagen strax eller ikke; det er kommen til mig, og jeg har været nødt til at optage det; forresten, naar det skulde være den afgjørende Grund hos Mange, saa har jeg takket for, at den kom frem, men jeg har troet, at det slet ikke burde komme i Betragtning; jeg har troet, at vi skulle være komne til den Erkjendelse, at der i dette Dreblik ikke kan fremlægges noget Budget, som bliver anderledes end Budgettet for en Overgangstid, maaskee en uhykkelig Overgangstid, nødvendigvis maa være. Ingen har turdet prøve paa at sige: Jeg skal paatage mig at faae ryddet Hindringerne tilside, jeg skal paatage mig at skaffe en bedre Overgangstid tilveie. Derfor raader jeg til at gaae til første Behandling strax, og ikke sbye de Farer, som der er ved at see dette politiske Spørgsmaal komme frem, thi det kommer ikke bedre frem senere, end det kommer nu, og det kommer ikke bedre frem, fordi et lille Udvalg af 9 Medlemmer har ruget derover. De af disse 9 Medlemmer, som ville gaae lige til Sagen og arbejde sig frem, og ikke benytte Finantslovens Behandling til at forvolde nye Banskfigheder, de vide allerede, hvilken Veide ville gaae, og de Andre ville i den mellemværende Tid kunne faae større Kraft, fordi der, naar vi vige tilbage fra den offentlige Behandling, vil udbrede sig den Mening, at der virkelig er Mysterier her, som skjule farlige Hemmeligheder. Det at kalde Regjeringen paany til at gjøre Udtalelser i en Ret-

ning, som jeg troer, at der er ikke een Mand her i Salen, som jo veed, at Regjeringen ikke kan gjøre til Landets Bedste, troer jeg ikke er den rette Veie at betræde. Jeg for min Part gaaer løs paa en offentlig Behandling, for at vi engang skulle komme ud over dette uhykkelige Stadium. Vi vide af Erfaringen islor, hvorlænge Rigsdagen sidste Gang blev holdt i en sittrende Bevægelse, og hvilket Udbytte det gav til Slutningen. Det var et Bjerg, som fødte en uhykkelig Maus. Min ærede Sidesmand lod, som han talte om Noget, jeg havde talt om, nemlig, om der skulde være 9 eller 15 Medlemmer; men jeg fremhævede udtrykkeligt, at Ordsføreren heri var af en anden Mening, end jeg, saa det ærede Medlem behøvede ikke at fremsætte det, som om jeg i saa Henseende havde gjort nogen Appel til Ordsføreren, men da ogsaa Spørgsmaalet om 9 eller 15 Medlemmer er blevet behandlet — det havde maaskee været ønskeligt, at dette ikke var skeet —, saa skal jeg dog fremhæve, at i forrige Aar gjorde vi Prøve med 9 Medlemmer, men denne Prøve var uheldig, thi der savnedes Kræfter i denne Samling af 9. Der er en meget betydelig Deel af Finantsloven, som angaaer Bygningsvæsenet, og der er saa Medlemmer i Udvalget, som ere istand til alvorligen at bestaetige sig dermed. Jeg var mellem dem, der nærmest kunde antages at vide Noget herom, og det blev mig derfor overdraget at gennemgaae, saa at sige Bygningsvæsenet for næsten samtlige Ministerier, og jeg gjorde det med den størst mulige Overfladisthed, thi jeg havde ikke Tid til at gjøre det bedre. Naar man vil betragte Finantsloven, vil man faae at see, at der er ingen Gjenstand, hvori Udgifterne ere i saadan stadig Boren, som for at bygge Lidt til Nytte og Meget til Stads; skulle vi nogenstunde faae Ende paa denne jævnlige Stigen og Stigen af Bygningsudgifterne, saa skal det være derved, at Finantsloven engang i denne Retning bliver alvorligt behandlet, men 9 Medlemmer ville hverken i denne eller flere andre Retninger kunne faae det gjort, uden at der enten vil bruges meget længere Tid, eller de Medlemmer, som ere i Finants-Udvalget, ville blive saaledes overlæsede med Forretninger, at de forøvrigt ikke kunne udføre deres